

dele, vi skal have med, når vi taler kvalitet. Kvalitet i materialerne og kvalitet i boligmiljøerne og omgivelserne giver bedre trivsel. Derfor er det godt, at der med denne redegørelse lægges op til en helhedsorienteret indsats på dette felt. Ved at satse på disse elementer i byggeriet skabes der grundlag for en styrkelse af byggebranchens konkurrenceevne.

Det drejer sig også om en forbedring af produktiviteten i byggeriet, som vi også tillægger stor værdi. Jeg håber og tror, at byggebranchen vil være med til denne udvikling. Det vil give et godt grundlag for dansk byggeri også i udlandet og dermed en øget eksport.

Trivsel og sundhed, miljø og arkitektur og sociale hensyn er gode og rigtige elementer, som nu vil komme til at indgå i de boligpolitiske initiativer. Det tegner godt for det fremtidige boligpolitiske arbejde.

Pia Larsen (V):

Generelt må jeg sige, at boligministerens bygge- og boligpolitiske redegørelse udmærker sig ved at være kort, men desværre uden særlig interessante nyheder.

Ifølge redegørelsen er det regeringens hovedmålsætning at sikre gode og sunde boliger til alle. Bortset fra de planøkonomiske undertoner, man aner i dette udsagn, kan ingen vel være uenige heri.

I Venstre er vi enige i, at boligudbudet skal være alsidigt, men mon regeringen er enig med Venstre i, at der skal være frit boligvalg for den enkelte? Frit boligvalg opnås bedst og nemmest ved, at der gives tilskud til mennesker frem for til mursten. Det med at give tilskud til mennesker frem for til mursten er rigtigt, og det kan vi også se her de sidste par dage i pressen, hvor der er en åben strid mellem Socialdemokratiet og De Radikale om, hvor stor boligstøtten skal være. Hvis vi giver tilskud til mennesker og ikke til mursten, er det problem løst.

Frit boligvalg opnås også ved at skabe sammenhæng mellem pris og kvalitet, således at mobiliteten på boligmarkedet forøges. Som situationen er i dag, bliver f.eks. mange enlige pensionister nærmest stavnsbundet til en stor, men billig lejlighed, hvor de i virkeligheden ud fra en praktisk betragtning ville være langt bedre stillet med en mindre, ældrevenlig bolig. Den store lejlighed, som efterspørges af f.eks. mange unge familier, er således ikke til rådighed.

Eksempler som dette er med til at give et falsk billede af, at der er boligmangel i Danmark,

hvor det stort set kun drejer sig om manglende mobilitet og manglende sammenhæng mellem pris og kvalitet.

Regeringens redegørelse omtaler flere gange den boligsociale indsats. Det lyder umiddelbart meget smukt, men Venstre mener grundlæggende, at der føres for megen socialpolitik i boligpolitikken. Man er ikke et socialt tilfælde, blot fordi man har behov for et sted at bo.

En anden boligpolitisk ordfører fra Venstre foreslog for ikke så længe siden at nedlægge Boligministeriet og overføre det meste til Socialministeriet. Tankegangen er desværre ikke svær at følge, når man ser på den bolig-/socialpolitik, regeringen lægger an til.

Regeringen mener, at den nuværende kombination af offentlig regulering og markedsstyring er hensigtsmæssig og rimelig. Venstre er ikke enig heri. Vi ser helst en mindre offentlig regulering og mere markedsstyring bl.a. af de grunde, jeg nævnte for lidt siden.

Jeg har dog med tilfredshed bemærket, at den socialdemokratiske boligminister ikke på nuværende tidspunkt ser noget generelt behov for en øget offentlig regulering, men derimod for decentralisering og rammestyring. Det vælger jeg at anse for et skridt på vejen til mere markedsstyring – eller mener boligministeren, det er at lægge for meget i ordene?

Venstre betragter det også som noget absolut positivt, at regeringen vil søge at udvikle og forbedre byggeerhvervets rammebetingelser. Jeg ville blot ønske, at regeringen vil udstrække denne indsats til generelt at forbedre rammebetingelserne for alle virksomheder, ikke mindst de små og mellemstore, som byggeerhvervet bestemt må siges at høre til.

Regeringen er meget stolt af sin indsats for konjunkturerne og beskæftigelsen inden for byggebranchen. Redegørelsen viser tal for væksten i byggesektoren, som ganske rigtigt skyldes en øget påbegyndelsesaktivitet i 1995 inden for nybyggeriet og en positiv udvikling inden for reparations- og forbedringsarbejder.

Desværre glemmer regeringen at nævne, at det har været en gratis omgang for regeringen, idet årsagen til væksten er konverteringsbølgen, der som bekendt kun kan udnyttes én gang. Regeringen hviler således på laurbærene, mens boligejerne hænger på gælden. Dette sammen med de i redegørelsen omtalte flaskehalse ville kunne afhjælpes, såfremt regeringen var villig til at indføre fradrag for forbedrings- og vedligeholdelsesarbejder samt til at afskaffe lejeværdien af egen bolig.